

ولانی میسر ئەنجامیان
داوه پرسیارى ئەوه كراوه
تایا پیاو يان ئافرەت زیاتر
تووانای پاراستنى نەپینیان
ھەمە؟ زۆرىنەی وەلامى
بېشىداريowan جەختيان لەسەر
ئەموده كرددوه بەشىوھىكى
گاشتى ئافرەتان لوازىتن
لەم رۇووھە، ھەر دەھا باشىش
لەمە كراوه زۆر جار مەرۋە
دەوك پەرچە كردار يان تۆلە
سىنەندىنەدە لە بەرامبەر كەدى،
ئەھىنەيەكانى ئاشكرا
دەدكەت..

- (نیان مدهمود) پیش وایه
مرزوک به پاراستنی نهیینی
دھتوانی متمانہ لہ ناو دؤست
و ناساوانی دروست بکات و
بچیگ کات جیئی گومانی

خَلْكَ نَابِي، بُؤْيِه دَلْلَتْ: هر که سیک که خوشی نه ویت
یان باوره پینه کات ناتوانی نهیتی خویت بُو باس بکات،
به لام بهداخوه زوریه که شو که سانه که نهیتی ددرکین
دواتر په شیمان، هوی شو په شیمانیهش ده گهریته بو
که سایه تی شو که سایه که نهیتیه که لا باس کراوه له
نه جامیش دا در کاندوویه تی، **(نیان) گوئیشی:** براستی شوه
کاریکی باش نییه، چونکه به در کاندنی نهیتیک له وانه یه
کاره سات یان له دهست دانی متمانه بُو شه و که سه دروسته
بیت که خاوند نهیتیه که، بُو شه و که نهیتیش ددرکین دهیتنه
که سیکی زمان شر و بی متمانه له ناو دورو و برد که که.

تنهمن و نهزمونی مرؤف و باری دهروونی و سروشتی
که سایه‌تی تاکه کان.
هر لوه را پرسیبیه که کومهله ماموسنایه کی زانکو له

به‌بچونی خاتوو (نه‌خشین ته‌یفورا) یش نهیتی پاراستن
واتای جوانی و بدپریزی که سایدی مرؤفه بویه دلیت:
نموندم هدیه لهوی که در کاندنی نهیتی بوته ناثراوهیه که

ئا: بىڭەرد حوسىئىن

بمرم به لام خله تووشی گرفت نه که م بدهدست حوم نییه زمان راناوهست و ناتوانم نهیینی نه درکیتنم هر شاهدهش و ادهکات که س نهیینم لا باس ناکات - (محمدداد) له گهله در کاندنی ثمو چهند قسه‌یهی سدرهوه دهشلیت: ناتوانم دلم بکه مه هه گبهی قسهی هیچ که سیک نهودی بیشیزانم دیدرکیتنم نازانم نهیینی چیمه و شتی دیکه چیمه، حزم له قسهی نهیینی نییه و حمز ددهکم هه مورو شته کانی ریانم رون و ثاشکرا بن، ثمو که سهی هه لیشی برشیرم بؤ هاووسه‌ری ریانم دهی و هکو خوم بیت، (محمدداد) باسی لهوosh کرد: تا نیستا که سه تووشی گرفت نه کردووه شهودش ده گهه ریشه و سه رئودی که پیشتر با اسم کرد نه هه گبهی که سه و نه که سیش با هه گبهی نهینیه کانی من بی، نه و که سانهی که تووشی گرفت ده بن زیاترینیان له سه دوست و که سانی نزیک له خویان، چونکه مرؤشی دل پاک سیقه به هه مورو که سیک دهکات بؤ خالی کردندهوی همندی شت که له دلایدیه پهنا بؤ که سانیکی دیکه دهبات نازانی نهوانیش

- مامؤستا ملا (جبار رهشود) هملیت‌له ئایینى پىرۇزى ئىسلامدا هاتووه كە نابىي خەلک كەلبىستى كىشىھە و ناژاراوه بۇ برايەكى موسوٰلمانى خۆي دروست بىكەت يان كە نەھىيە كەسىكى لابو بچىت بىدرىكىتى، ئەو كەسانەي نەھىيە خەلک ناپارىزىن خۆشۈمىستى خواي گەورەنин، بەلگۇ مەرۆف دەيت هەمۇوكات يارمەتى دەرى خەلک بىت و شەرىكى خۆشى و ناخۆشىييان بىت، ئە گەر كەسىك بەدرەكاندى نەھىيە ناژاراوه دروست بىكەت و له دواوهش پىيەن پېيىكەننى يېڭىگومان بېرۋاو ئىمانى لاوازە، مامؤستا ملا (جبار) ئەوهشى گوت: له ئايىنى پىرۇزى ئىسلامدا هيچ كات لايەنگىرى له كەسى درۆزىن و دەم شىر ناكىرى و، ئايىنى پىرۇزى ئىسلام ئەو كەسانەي خۆشىدەويت كە ھەميسە نەھىيە خەلک دەپارىزىن و گەفتە خەلکى، دروست ناكەن.

- دواجار (دربار رؤساتم) ی دهرونناس دهیت: هه مهو مرؤفیک قسمه و کرداری وههای ههیه که ده چیته قالبی نهیینیهود ئهه و نهیینیهش ده کیت لای هادری و دوستی خوی بیدرکینی، بهلام هه مهو که سیک شیاوی ئهه نهیه بیرو رای خوت یان نهیتی دلی خوتی بو بیان بکهیت، ئهه کهسانهی که هه مهو کات پاریزگاری له نهیتی خه لکی ده کهن مرؤفی راستگو پاکن: دربار گوتیشی: له چهندین لایه نی دیکه شهوده ده توانین باس لهو کهسانه بکهین، زور جار مرؤف له مندلاییهود ته ماشای هملسوکه وتی دایک و باوک ده کات یان پهروهده دایک و خیزانه کانیش به گشتی ده توانن روزل ببینن له دروست بونی ئهه و جوړه مرؤفانه که هیچ کات خه لکیان لا ګرنګ نهیه نه کو نهیتی کهسانی دورو وړیان، وه کو باسیشمان کرد زور که س ناتوانن دل و ده رونیان لانهی خه لکی دیکه بیت و به در کاندنی نهیتی وا ده زان خویان خالی کرد توه له زور ګرددی ئهه رؤژگاره، دواجار (دربار) باسی لهوش کرد که مرؤفی لهو چه شنه هیچ کات نابی جنگکه مستانه و باوهه ی دورو وړهه بـ.

چهندین کهس تووشی شهرو و شاهزاده بونه و له ثهنجامیشا
شمرپ لینکه توشهوه و لایهتیکی شهره که ش تووشی زهره ری
گیانی بونه و شه و که سهی نهینیمه که شی در کاندووه و کو
به رزه کی بانان بؤی در چووه، (**نهخشین**) گوتی: زور
کس به هیشتنهوهی قسه له دل و همناویدا و دهانی
باریکی قورسی له سه رشانه و واده زانی نهینی شاکرا
کردن و رسوا کردنی خه لک یان دوسته کانی هوكاریکه
بؤ خالیکردنوهی درونی هدروهها گوتیشی: زور جار له
بهینی کچ و زاوakanم نیوبیزیوانیم کرد ووه که همراهان بونه،
دواتر زانیومه له سه رقسهی یه کیک به شهر هاتون که له سه ر
قسه یه کی بچووه و کو نهینی لای یه کیک باسی کرد ووه و
دواتر میرده که زانیویته، شه و بیو ماوهی شه ش مانگ
کچ ایکم تورا له سه رهندی قسه که خوشکی هاو سه ره که هی
گیر ابوبیوه و، بؤیه ناتوانم بلیم شافره زیارت نهینی ده پاریزی
له لای من جیاوازی نیه به داخلوه نهینی شاکرا کرد لای
هندی کهس ببووهه خوو پیوه گرتن.

- خاتم (سەمیعە عەبەلۇلَا) ش سەبارەت بە باسەكەمان دەلىت:
 من يە كىكم تۆبىم كردووه لە دركاندىنى نەھىنى تا توامن لاي
 كەس باسى شتە تايىھەتىيەكانى خۆم بىكم، چونكە لە دواى
 دركاندىنى هەر نەھىيىئەك پەشىمىانىيەك دىتە تاراواھ ئەوەش
 بىق مەتمانىيى خەلک و لاوازبۇونى خۆشەويىستى لهەنپاوان
 خەلکلىكى دەگەرئىمەوه، (سەمیعە) گۇتى: زۆر جار بىنیوومە
 كە بەھۆى دركاندىنى نەھىيىيەوه ژنان لە تاو خۇياندا بەشەر
 هاتتون چەندان جار ژن تەلاق دراوهۇ يان كۈزراوه، ئەۋەرى
 ئىستا بەزەقىي ھەستى يېدە كىرتى چىنى لاؤانە تا لە يەكتىرى
 تىزىك دېبىنەوە دېبىنە ھاۋىرى چەندىن ھەمۇل دەدەن، بەلام كە
 نەھىيىئەك يەكتىريان وەددەست كەھوت ئەۋە بە زوتىرىن كات لە
 يەكتىرى لە ھەللا دەدان.

به بوجچوونی (لاوهند رهمنزی) قوتایی، نهیتی هدلهکرتن
 کارنگیکی مرؤوفاندید، چونکه مرؤوف له کاتسی خدم و دله
 را روکیدا لای تازبیزان باسی ده کات جا پاراستینیشی گرنگه
بؤییه دهليت: زياتر نهیتی تاشکرا کردن لای ثمو کورانه دهبينم
 كه هه ميشنه به دواي کچاندا ويلن و دليان کرد و قوتنه لانه
 دلی چهندين کچي داما و
 كه بى شاگان لشه و هي ثمو
 کورانه به دروي رهنگالهبي
 کچان له خشته دهبيون و هدر
 ته و هنده لایان خوشه تا نهیتني
 ده که و هتيه ژير دهستيان، ثمو
 کاته لای کورانی هاورپييانه و ه
 باسی ده کهن، بؤییه هه ميشنه
 کچان له در کاندنی نهیتني
 په شيمانن، لاوهند گوتي:
 من خاوهني، قسمه خه مم و

سوریشم له سه رهودی که کوران زیاتر نهیین تاشکرا دهکنه و کچان تووشی گرفت دهکنه، (**لاوهند**) لهولامی دواین بر سارمان گوتیشی: من ناماهمد له بنباو باراستنی، نهیین

۳۰۰

دروونناسیک: هنای جار
له و که سهی نهیتی خه لک
ئاشکرا ده کات و اههست ده کا
ههناوی له گرییه کی گه ورده
خالی کرد قته وه

3

۳۰۰
مہلا یہ ک:
ئہ وانہی پ
نہیں بیہ کا ن
دوڑمنی خو
لوازدہ

10

ئەلوەند چىرۇكى ئەو كچەي لە پىناوى خۇشەویستەكەي دۇووجار ھەۋلى خۇكۈشتى دا

كە پەيىندى خۇشەویستى لەنېرانماندا ھەيە، منىش ھەرگىز ئامادەن بىorum ئەو نېتىيە بىرىكتىم بەلام خۇشەویستى (ديار) واي لىنكردم كە بەذى ماللەو بېچم سەردانى بىكم و لەنزىكەوە ھەوالى پېرسىم يېڭۈمان ئەممەش بوبە مايىھى سەرسوپرمانى خىزانى ھەردوولامان. يىتە لەممە ھەردووكەن راستىيەكەمان بە ماللەوەمان ووت بۇئۇوهى چىتەر رېنگرنەبن لەبىننى يەكتە.

بەھۆى رەوداوه كەمە كاتىتكى كە قاچىكى لەدەستدا پىرىشكەكان پىيانسۇوت دەيىت نەشىتە گەرىيە كەت بۇبىرىت بەلام بەداخوە نەشترە گەرىيە كەي سەرگەتوو نەبوبۇ بۇئۇم مەبەستە ناچاربۇ بچىتە دەرەوەي ولات ھەرچەندە دىار ئەو تووانا تابورىيە ئەبوبۇ كە بچىتە دەرەوە بەھەمان شىووش خىزانە كەي دەست كورت بوبۇ بۆيىھى من بەلېنىدا كە ھاواكارى بىكم لەرىنگەي ئەو داھاتىي كە دەستىم دەكەوت چونكە من كارى دروومانىم دەكەدە وەزىعى ثابورىيان تارادىھەك باش بوبۇ بەھەمان شىووش خىزانە كەم ئاستى ثابورىيان بەرز بوبۇ پىويىستيان بە ھاواكارى من نەبوبۇ منىش سەرجمەم داھاتە كەم بۇ خۆم كۆدەكەدەوە. دواي ئەبوبۇ دىار مامەلمى سەفەركەدىنى تەواو كەدە بەلېنىدا ئەگەر بە قەزىش يىت ھەر بچىتە دەرەوە لەبەرئەوە ناچار بوبۇ بۇ چارەسەركەدىنى قاچى سەفەر بکات. (ديار) پېيۈرتم ئەگەر تۇ راست دەكەيت و منت خۇش دەۋىت دەيىت ھاواكارىم بىكەيت من بىئەوهى ئەو پېم بلىت من ئامادەبۈرم ھەمو داھاتە كەمى بىدەمىن بۇ ئەبوبۇ چارەسەرى خۆي پىنىكەت، كاتىكىش ئەو داواي لىنكردم منىش بەسى دوو دلى ھەمۈويم پېبەخشى.

ھەممو مرۆفە كان لەزىيانىاندا ھەولۇددەن سەدرجەم كاتەكانى زىيانىان بۇ خۇشېدختى كەسىك تەرخان بىكەن بەتايىقى لەنەوان دوو خۇشەویستىدا ئەمە زۆر بەديار دەكەۋىت، زۆرچار ئەم حالتەش بەيەكسانى روونادات و يەكىكى لەو دوولایەن بەدەر دىن لەو خۇشەویستىيە كەلەنەيانىدا مەيدە جا بەھەر بىانمۇيدەك يىت.

- (ئەلوەند) يەكىكە لەو كچانەي كەبەھۆى چاودەوانى كەدنى (ديار) دەرەنگ پرۆسەي ھاوسەرگىرى پىتكەينا. ئەلوەند لە كاتى باس كەدنى كىشە كەيدا زۇ زۇ خەيالى دەرۋىشتەت و دواتر دەيىت دەگەرىنەمەو بۇ ئەساتە ناخۇشەشانە كە ئەو رەوداوانىسى تىيا رەوداوه چۈنكە ئەوانە بۇن زىيانى منىيان تاڭ كەدە. لەبەرەۋامى قىسە كانىدا (ئەلوەند) ووتى: من و دىيار كۆرپى پورى يەكتىرىن بەلام ئىتىم لە گەل مالى پورمدا نۇوانما زۆرباش نەبسو ئەوپىش بەھۆى باوکى ھەردوولامانە بىو، بەرەۋام رقىيان لەيەكتەر دېبۈوە بەلام من و دىيار هەرزوو يەكتىمان قبۇل كەدو بەلېنى خۇشەویستى و ھاوسەرگىريمان بەيەكتىدا، بەھۆى ئەو كىشە يەي كە ھەمان بوبۇ لەنەن ئېمەو ئەواندا زۆرچار رىنەكەوت بۇ ماۋىيە كى زۆر يەكتىمان تەنها لەرىنگەي تەلەقۇنۇوھەوالى يەكتىمان دەپرسى.

قدەر وارىتكەوت بەھۆى رەوداۋىتىكى ئۆتۈم بىلەوە (ديار) قاچىكى لەدەست بەنات و كەم ئەندام يىت، من بەبىستىنى ئەم ھەواالە يەكجار خەمبار بۈرم ھەشەمدەتowanى سەردانى بىكم چۈنكە ماللەوەمان رېنگيان پىنەدەدام، ھەرچەندە ماللەوەمان نەياندەزانى

سەفەرکەردنى (دیار) بۇ دەرهەنگى ولات

له گهله سه فرگردنی بُو دهرهوه ولات، (دیار) تهواو منی له بیسر کرد بهداخوه هر گیز چاودری ی شهودم لیندهده کرد چونکه ثم خوشیستیه له نیوانماندا هببو ثممهه لی چاودروان ندهد کرا. من هرچیم هببو به خشیمه (دیار) بوقئوهی چاره سرهای نه خوشیه که پیکات بهلام بهداخوه وادرنه چوو. من له گهله مالهه وماندا که توته ناخوشی و درایته همیشه پییان دوتهم توچ بُوچی زواج ناکیت شهودتا پورازاکهی خوته دروی له گهله کردی تیتر بهته مای چی تریت له ثم، ثم قسانه تهواو راست بیون بهلام نه شمدتوانی ثم راستیه بلیم. من نه مددتوانی واز له (دیار) بهینم بیوی بهه رشیوهیک بیو هولدماده درهسی له ماله وهیان و هریگرم و پهیوندی پیوو بکه، له کاتی یه کهم قسه کردنم له گهلهیدا که وتم (تلودندام) تله فونه که داخته به سه مردا منیش دوبیاره بیوم کردهوه بهلام بی سوود بیو چونکه ودلامی نهددادمه، ثم هله لویستیه (دیار) وای لینکردم که دوو جار ههولی خوشکوشت بدهم بهلام دایکم و خوشکه کم نهیانهیشت، چونکه هر گیز وا بیرونمنه دکردهوه که (دیار) ثاوا ده گکوریت.

داوی ئەو پەيوندىيىه بۇ چەندىن جارى تر پەيوندىيم بە (ديار) اوه
كىرد تا جارىڭ وەلامى دامەوه، كاتىڭ كە پىم ووت بۆچى وەلام
نادىتىمەوه لەمەلەمدا وتى من
ناتوانم هىچ شىتىك بۇ توپ بىكم
و راتكىشىم بۇ ئىرە، ئەم قىسانەى
تىۋەءەم سەئىن مىنبايان كە دە.

جیاوند و انبه (نهان)

لَهْدَوَىٰ ئَهْ وَ پَهْيُونَدِيَّه
 تَهْلَهْ فَوْنِيَّه، ئَيْتَرْ تَوَانِيَّه
 بَهْهَرْ شَوْيِيَّه يَكْ بَيْتْ پَهْيُونَدِيَّه
 لَهْ گَهْمَلْ (دِيَار) دَا درُوْسْت
 بَكْمَهْوَه وَ جَارِيَّكَى تَرْ شَهْ وَ
 خَوْشَهْ وَيْسَتِيَّه مَانْ درُوْسْت
 يَيْتَسْهُوهْ، هَمَرْ لَهْوَكَاتَهْ دَا كُورَه
 پَوْرِيَّكَى تَرْمَ كَهْ خَوشَكَهْ زَايِ
 پَيْسَادَهْ گَرْتْ بَوْ زَهْوَاجْ كَرْدَنْمَانْ بَهْ
 بَهْوَهْ زَوَاهِجْ لَهْ گَهْلَهْ شَهْوَشَادَا بَهْهَدِيَّه
 خَوْشَ بَوْ تَا كَارَگَهْ يَشْتَهْ شَهْوَهِيَّه
 لَبَدَرَامِيهِ رَمَدَا بَكَاتَ وَ بَهْ زَوْرَ بَدِيَّه
 مَنِيشْ هِيجْ چَارَهْ نَهَماَوْ بَرِيَارَمَه
 رَزْ كَارَمَ بَيْتَ، باَوْكَمْ پَيْسَادَهْ تَوْمَ هَرْجَه
 پَيْنِكَهْيَتَ، مَنِيشْ شَهْمَهْ بَوْ (دي)
 كَهْ هَمَرْ كَيْزَرِيَّه زَارِيَّه نَهَبِيتَ وَ هَدَولِيَّه
 بَكْهَيْتَهْوَهْ، بَهْلَامْ هَمَوْ شَهْ قَسَّ
 هَهَرْ دَهْسُوتَ دَهْسُوتَ شَويَّه يَيْسَكَهَيَّه

پرنسپل گیری کے

دوابهداوی شهودی که کوری پورم داوای کردم من هیچ
چاره‌یه کهم نه ما و به لینم دا که خوم بسوتیتم، تنهوه ببو له و روژردا
که میوانه کان هاتبیون بیو تاهنه‌نگی مارکه‌دنمان من له و روژردا
خوم سوتاند به لام زرو فریام که وتن و منیان کوژاندهوه به لام
تائیستاش به دهست ثم و تازاروه دهنا لینم، به هوی خو سوتاندندمهوه
باو کم به شمان بیوه و بر و سهی هاو سهه رگرسه که مان ته نحام

له پینناوی (دیار) خۆم
سووتاند کەچى پاشان پىيم
دازى نەبۇو گوتى: جەستەت
شۇواوه ناشرىن بۇۋەتە !!

1

زور یارمه تیم دا تا گهیش
هنه ندهران، به لام لهوی هه
له بیکد

3

شهلهی میرده‌کهی روقيه به‌ته‌لاقدان دهدات و دواتر ده‌کوزری؟

■ هیچ مرد فیک له هدلله به‌در نیبیه، و ناتوانی هدلله نه کات، چونکه هزرو تاونزی مردوف هدمسو کاتیک و ماک یدک کار ناکات و نه‌کتیف نیبیه بزیه همندی جار مردوفه کان ده‌کدونه نیز هدلله زنقوه، که زکر کمپوت تاکامی هدلله کان به‌کاره‌سات کوزتایی دیت، بعثاییه‌تی تافره‌هان له زیان‌یاندا زلر کمپوت توشی هدلله دین، هدروهها پیاووه‌کانیش به هدمان چهش، به‌لام لدم چفاکه خیله‌کی و دواکه‌تووه‌ی تیزده‌که سیسته‌می پاتریارکی و هدژمرونی باوکسالاری بالاده‌سته و همینه‌نتی پیاو له هدمسو بواره‌کانی زیان‌یاندا خزی روپیش خسته‌هه پیاووه کان گهر هدلله‌ش بکمن باجه‌که‌ی زلر سوکته تا ندوهی تافره‌تیکی به‌سته‌زمانی "زمهیقه" له دیدی کز مدل‌گادا هدلله‌یک بکات تیتر روزی هدش درویست دهی و قیامه‌ت هدلله‌ستن. و ما بدسره‌هاتی ندوژنی ناوی "روقيه" یه که به‌هزی هدلله‌که‌هه میرده‌که‌ی بدو پدری دلپه‌قیمه‌ود ته‌لاقی دا و دواتر که زانی ژنده‌که‌ی هیچ گوناه‌تیکی نه‌بورو په‌شیمان بورو له ته‌لاقدانی، جا بزر ندوهی جاریکی تر روقيه بگمربه‌پیشته‌هه ژیز نیکاهمی خزی، ده‌بایه ندوژنی میرد به پیاویکی تر بکاته‌هه، ندوبرو روقيه به ناچاری بزر جاری دووم هاوسمیریکی تری هدلله‌باره تاکو دواتش ته‌لاقی بذات تینجا دووباره میرد به پیاوی یه‌کمی بکاته‌هه، به‌لام هاوسمیری دووه‌سی روقيه تاماوه نه‌بورو ته‌لاقی بذات بزیه گهوره‌تین کاره‌ساتی لیکه‌هه ته‌دوه. ■

ثا: گه‌رمیانی - موسّل

ثا فرمتانی کرد به لام بین سوود بمو، تا شوهی ناویشانی دکتوریکی میسریان پیدا که له به‌غدا داده‌نیست، و گواهی ده‌توانی هوکاره‌کانی مندال نمبوون دهستیشان بکات و چاره‌سمری بتو بدوزیسته‌وه، شه‌دهبوبو بتو شه مه‌به‌سته عه‌زیز پریاری دا له گه‌ل روقيه‌دا بچیته به‌غدا بتو چاره‌سمرکردنی هوکاره‌کانی مندال نهبوونی زنه‌که‌ی، همرچه‌تده زنه‌که‌ی پیبخوش نهبوو هاوری له گه‌ل پیاوه‌که‌یدا و بتو شه مه‌به‌سته سه‌فری به‌غدا بکات، چونکه له‌وه ده‌ترسا عه‌زیز زنی به‌سمر یینیت له گمر درکه‌ویت هوکاری مندال نهبوونه که‌یان روقيه خویه‌تی، به لام عه‌زیز به زور روقيه ده‌بات و بموه به‌غداي پایته خست و دری ده‌که‌وون که شه سه‌رده‌مه رژیمی به‌عس له ده‌سال‌لادابوو شه‌کاته‌ی ده‌چنه لای پیشکه‌که به‌هه‌ئی قربال‌اغی و جه‌جالیه‌یه نوره‌یان به‌رنکه‌ویت و سکرتیری دکتوره‌که پیمان ده‌لیت برقن سبی شیواری و درنه‌وه، جا به حوكمی شوهی شه‌مانیش همرچه‌نده خویان عاره‌بی موسلاوین به لام له شاری به‌غدا غه‌ربین و کمس ناناسن بؤیه شه‌وه‌که‌ی ده‌چنه يه‌کیک له نوتیله‌کانی سه‌تنه‌ری شار و ژوره‌یکی تایبمته به‌خویان ده‌گرن، جا چونکه نرخی شه نوتیله‌هه‌رزا زده‌ها بمو ههموو که‌ستیک رووی تیده‌کرد.

روقيه ته‌نیا له‌پای گه‌هه‌یکی
دوراوي باوکي، دور
له ويست و نيراده‌ي خوي به
عه‌زیز ده‌دری

شیتر بهم چه‌شنه عه‌زیز و روقيه‌ش شه و شه‌وه له نوتیله‌دا له‌نگریان گرت، و بی خم هه‌ردووکیان له‌پايل يه‌کتردا خه‌ویان لئ ده‌که‌ویت، به لام له نیوه‌ش‌هه‌ودا روقيه به مه‌به‌ستی چوونه تواليت له ژوره‌که ده‌چیته ده‌ره، جا دواي شوهی له تواليت ده‌چوو، سه‌باری شه‌مه‌ش تا بلینی کچیکی جوان و خوین شیرین بمو، فلاحی باوکی خه‌هه‌تیکی زوری لئ ده‌خوارد که چوون له ساتی خویدا شه‌وه‌کاره مندال‌کارانه‌ی کرد و شه کچه جوانه‌ی خوی به بدلش به عه‌زیز ده‌راندووه هه‌ر وک باسمان کرد روقيه هیشتا شازده سالی ته‌واو نه‌کرد بمو عه‌زیز و بنه‌ماله‌که‌ی هاتنه پیشه‌وه و په‌لیان کرد له وه ماره‌بی روقيه ببرن، به لام روقيه‌ی تازه کچی نه‌وبه‌هار به هیچ شیوه‌یه رازی نهبوو بدریت بهو پیاوه‌ی که دوو شه‌مه‌نی شه‌وه هه‌بوبو، به‌گلکه هم‌ردم له باوکی ده‌پار‌ایوه و ده‌گریکا که شه ناتوانی له‌گل پیاوه‌یکی و ناشیرین و ناحم‌زاده زواج بکات... فلاحی باوکی شیوه‌یه ده‌گلکه که‌یه قه‌بیدنیاکه قسیه باوکت مه‌شکننه و شووی پیکه چونکه من به‌لیتم داوه له‌کاتی خویدا، به لام روقيه‌ی داماوش به چاوی پر له گریانوه ده‌گلکه، ناخه باوکه خودا قابوو ناکات بتو به‌لیتیکی چهند سال له‌مه‌وبه‌ری خویت، زیانی من ده‌که‌یه ده‌زدخ شه و پیاوه شه‌مه‌نی له تسو زیاتره که‌س ثاماوه نیمه زنی پی‌دیدات و به پیاوه بزانی، خو منیش قیر و سیاای نیم زیان له‌گلکه وها که‌سیکدا به‌رمه سه‌ر، که نه‌خوش ده‌یت و نه دلم توزق‌ایلک به هاوسره‌گیری له‌گل شهودا خوش ده‌ی.

به لام هیچیک له م قسانه و پارانه‌وه‌کانی روقيه دادی شه‌وه نه‌دا بتویه به ناچاری له و شه‌مه‌نی بچووکه‌دا میردی به عه‌زیز کرد به لام به هیچ شیوه‌یه به‌خته‌ور نهبوو له‌گل شه و پیاوه‌دا عه‌زیزیش زور دلکی لئ پیس بمو زوریش خراپ بمو به‌رامبیری و هه‌مو کات شه‌زیه‌تی ده‌روونی شه و زنه‌ی ددا.

نه‌هه‌لیه چی بمو که روقيه کردی؟

دواي سی سال له میرد کردنی روقيه، عه‌زیز میردی زور حه‌زی له مندال بمو، سه‌ردانی چهند دکتوریکی تایبه‌تمه‌ندی

نهلاقبدات تاکو ئەم بۆ جارى دووھم يېخوازىتەوه، بەلام عوسمان دەدیگوت زن زىنى خۆمە و بەپىنى شەرع و ياسا كەس بۇي نىيە گوشام بخاتە سەر تا تەلاقى بىدەم، عەزىز با بۇخۇي پىاپى بوایە و ئەم ناسك و نازدارە تەلاق نەدایە، وەللاھى مەگەر خۇيىم بېرىزىرى ئەكىندا من دەستبەردارى زىنى خۆم نايىم، بىللىكى چاودەپىنى ئەو جىڭەر گوشەيەمم كە ئىستا بېرىۋىدە و بىقىدە ھەممۇ دونيا دەلم پىنى خوشە.

جا که ثم قسانی عوسمان و هموالی دوو گیانبوونی روقيه
گهیشتهوه عهزیز ئیتر به جاريئک ثم پیاوه شیت بو، چهند
کهردت هردهش و گورهشی بؤ عوسمان و روقيه دهناار بهلام
ئهوان حیسایان بؤ نه دکرد و گالتھیان پیندهات هرودها روقيه ش
گوتبووی ژیانم لای ئم پیاوه خوشتره و جاريئکی تر ناگەریمهوه
لای عهزیز که سوکایهتیم پی بکات، هه مورو ئه مانه و ایانکرد
جامی تەھمەمولی عهزیز لیتی بېرژى و بیریارنیکی هەلە و
سەرھیتاناھ بادات بؤ کوشتنی هەردووکیان، ئەود بوو له شەوی
چوار له سەرپیتەجى مانگى دوازدە سالى ٢٠٠٢ واتە له شەوی
چوارشەمەدا عهزیز و ئامۆزایەکى بەناوی خالید هەلدە کوتەنە
سەر مائى عوسمان و روقيه و دواي ئەودى بە تمورىئك
ھەردووکیان دەکوئن پاشان مەتارجىھىك نەۋەتىشيان بەسەردادەكەن و
دەيانسووتىئىن، و ھەر ئەو شەوهش عهزیز تاوانبار ھەلدىت بەرە و
مالائىکى خزمى خۆی لەنانو موسىل و له گەمل گەردى بەيانىشدا
بەردو شۇنىتىکى نادىيار موسىل بەھىچى دەھىلىي، بهلام خالیدى
ئامۆزازى كە تەمنەنى ٢٦ سال دەبى، دەچىتەوه مالە كەھى خۆى،
جا دواي ئەودى پۆلیس دەستت دەكات بە لىكۈلەنەوە خالید
ددەستگىر دەکرى، و له ژىر لىدان ئەشكەنچەدا دان بەو تاواندا
دەنەتت كە خە ئەنەن، و عەنەن ئەنچامانداھە.

دادگاری

دادگای جینایت دوای وردبونهوه له شیوازی ئەنجامدانى

تاوانه که و پیلانریتی پیشوه خته برو

سے رگرتني تھو توانے، بہلام بے
لہ بہر چاو گرتني یار مہتمدیانی خالید
بیو داد گاو ناشکار کرد نی نہیں بیه کان،
داد گا بپیاری زیندانی کردنی تامردنی
بمسہر خالید و سزا لہ سیدارہ دانی
غایابی شی بمسہر عہ زیزی هلا توودا
سے پاند، بہلام دواں تمہیز کردنہ وہی
بیریارہ کہی داد گا کی جینا یہت،
داد گا کی تمہیز دواں دواں کرد دھی
خالیدیش توند ترین سزا بدری بہوہی
بہ دھستی خوئی ٹنی کی حامیلی
کوششووہ، بیویہ تھے مسجرا یان داد گا کی
جینا یہت هر بھی مادہ ۴۰۶ لہ
یاساں سزادان بپیاری لہ سیدارہ دانی
خالیدیشی در کرد، شوہ ببو پاش
مانگیاں حوكمہ کی خالید جیبہ جی
کرا و عزمیزی توانباریش لہ دھستی
عہ دالت بہرو سوریا هلات.

مانگ له گهرانه و هیان له به غدا، ژنه کمی و اته رو قیه "هست ده کات حملی هیمه، و یه کس هر ره نه موژده خوش به عه زیر را ده گدیدنی و دک نه و دی موی بمو بونه و هیوه له گه لیدا ٹاشتیش بیت و هه، به لام شم هه واله نه ک په یامی ٹاشتبونونه و ناهینی، به لکو رقه کانی عه زیر نه ستووتر ده کات به رام به ره رو قیه و پی ده لیت هزار نه فرهت له خوت و مندالله که ناو سکت که چون ده زانم بیڑیه و حاشا له من نیبیه، بؤیه رو قیه به هیچ شیوه و هیک ناتوانم تقوی حامیلی مندالیکی بیزی لهم حاله دا بیینم، جا یان نه و هننا سی بدهسی ته لاقت ددهم، یان دهی لای که سیلک نه مو منداله می نیو هنواتو له بار به برت هر چه نده رو قیه ده پار پیت و ده گریت و ده لیت پیاووه که خودا بناسه به هزار قورشان من جگه له تو له مشی هیچ پیاوونکی تر بهر له شم نه که تو ووه و شم منداله ش له خوت و خودا و دک دیاریه ک پیمانی به خشیو، تا خر گوناه و توانه و یئمه ده بینه قاتیل نه گم ره منداله بی توانه له ناو به رین، به لام عه زیر هر سور دریت له سر قسه کانی، بؤیه رو قیه ش به ناچاری لای دک توره و هی که شاره زا منداله که ناو له بار دبات.

تلارقدانی روپیه... خوینرژان و کارهسات

دوای ئەوهى روقىيە مندالەكەي لەبار برد ئىتىر شەر و ئاژاوهى
ئىپوان خۆى و مىزدەكەي قول و سەختىر بۇوهە، و بە جارىتكىزىان
لەو مالەدا بۇوه ۋەھرى مار، تا ئەوهى لە ئاكامدا عەزىز سى
بەسى روقىيە تەلاقدا، ئىتىر تەۋەنەش بەناچارى گېرىيەوە
ماڭلى باوکى ئەوه بۇ دوايى حەوت ماڭ لە تەلاقدانى، عەزىز
پەشىمان بۇوهە لەو پېپارەھەللەيە كە دابۇوي، بۇيە جارىتكى تر
خزم و كەسى خۆى روانەي لاي فەلاحى باوکى روقىيە كەرددە،
تاڭو چارەسەرىنگى باشىان بۇ بەۋەزىتەوە بۇ ئەوهى جارىتكى
تىر روقىيەخان بىگەرەتتەوە زېرىنىكاھى خۆى، بەلام فەلاح بە
خزم و كەس و كارى عەزىزى گۆتبىو، تاڭو كېچەكەي مىزد
بە پىاۋىتكى تى نە كاتمەوە بەپىي شەرع ناتوانى بىگەرەتتەوە لاي
عەزىز، ئىتىر بەم پىيە، روقىيە بۇ جارى

دلپیسی عهذیز وایکرد روقيه
منداله کهی سکی لهباربیا و
پاشان ته لاقیش بدري